

Eladó házak, földek, üzletek.

Modern 6 szobás uri magánház a belvárosban 25 v. buzáért, emeletes sarokbérház a Tisza Lajos-köruton 800 millió, modern 5 szobás uri ház 610 millió, 18 holdas szőlőbirtok 4 szobás házzal, alku szerint, 4 holdas kis tanya szőlővel 140 millió, belvárosi fűszerüzlet 3 szobás lakással 70 millió, belvárosi vendéglő 40 millió, 100 holdas prima tanyabirtok 5 évre kiadó.

Mézer orsz. Ing. forg. Irodája
Szeged, Bátya-utca 19.
(Bohn-sörcsarnok mellett.) 473 Telefon 16-72.

Havibúcsú.

Ahogy mindent megölt a háboru, épp olyan nagy csapást mért a szegedi búcsúra is, amely Haviboldogasszony napján hozta a városba messze vidékek népeit. Az alsóvárosi templom körüli nagy terület régente zsúfolt volt már ilyenkor, az előző napon, zarándokkal, akik ellepték a kolostor folyosóját, kertjét is. Jöttek nagy távolságokból templomi lobogók alatt, soraikban sok öreg ember és gyerek, mégis leginkább asszony-nép, akik szívbeli fájdalomra könyörögtek gyógyító balzsamot a fekete Máriától, Mihelyt aztán elsírták panaszukat, már meg is nyugodtak, elviselhetőbbé vált az élet, a felhő pedig nem olyan sötét, mint amilyenre pingálták portkavaróan felső hatalmak.

A templomban bűg az orgona, tömjénfüst száll imbolyogva a színes üvegek felé, amelyek megtöredezett alakjain át fecskemadár röpül be és csicseregő hanggal felel az éneke, mintha azt mondaná:

— Higgyetek, oh, emberek, mert mi lenne belőletek megtépettségtekben, megkínóztatástokban hit nélkül! Nézzetek rák, mi is elmegyünk ősszel meleg vidékre s lerombolt fészket találunk, mikor tavasszal visszatérünk. Még sem restelkedünk elülről kezdeni a fészkek rakását, hiszen nem a magunk számára építjük, hanem fiókáinknak, a következő generációnak. Senki sem lehet olyan balgán önző, hogy magának foglalja le a kort, amelyben él, lélegzetvételünk szakadatlan láncozata a jövő idők kötelezettségének. A ti fészketeket annyszor, de annyszor szétduzták már, hogy alig lehet megállapítani, mikor volt a tettes idegen kéz és mikor belső ellenség s melyik okozta a nagyobb veszedelmet? De arravaió az élet, hogy helyrehozza a mások rombolását s minket adjon megint az eljövendőknél, mert rombolni talált, pedig megtévelyedésében alkotni akart.

— Mária, Mária könyörögj érettünk, hangzik fel ezen a napon ezrek ajakáról az ének.

Büszke, önhítt magyar lélek, de biztos volt a maga erejében, hogy patronusul a legtöbbet szenvedett Asszonyt választotta, a sebzett szívűt, a hófehér kezűt! És milyen sok lehet a vétünk, feneketlenül mély a bűneink tengere, hogy ennyire megcsónkítottunk!

A szavunkba vágó fecskemadár, azoktól is hoz üzenetet, akik most már nem jöhetnek el a szegedi havibúcsúra, mert idegen uralom alá kerültek, lesik a szavukat, a gondolatukat, az imádságukat s ország-határnak nevezik azt az egy-síkot, amely gyorfoma virágot termelt. Ezen a napon csak a lelke van nálunk sok régi jó vérünknek, akik megfertőzött talajon járnak, mikor magyar vértől ázótt földünket idegen szóval kénytelenek jelenteni:

— Románia!

Könnybeborult szemmel, keserűen kell ezen a szón mosolyogni, de velünk tart a visszhang is, amikor az öreg alsóvárosi templom falán visszaverődve azt mondja:

— Mária!

— Amikor az aranyparitás jobb, mint a valóságos arany. Ez is hozzátartozik a mai összevisszaság jellemzéséhez. Amikor az aranyparitásos földbérrendszer bevezetéséről folyt a vita, a tanács egyik tagja az aranyparitás bizonytalanságáról beszélt és hivatkozott arra, hogy többféle hivatalos szorzószám van állandóan forgalomban. Dr. Szendrey Jenő erre elmondotta a következőket: A vasuti fuvardijákat aranyértékben állapította meg a kereskedelmi miniszter. A kereskedők és a szállítók egyszer csak rájöttek, hogy jelentékeny összegeket takaríthatnak meg, ha valóságos aranykoronákban fizetik be a vasuti pénztáraknál a fuvardiját, mintha az aranykorona hivatalos szorzószáma szerint átszámított papirkoronákban fizetik. A tizkoronás arany árfolyama ugyanis százhatvanezer korona, egy aranykoronát tehát tizenhatezer koronáért vehettek, ezzel szemben a hivatalos szorzószám 17.000. Ha tehát valóságos aranykoronában fizették a fuvardijákat, minden aranykoronán ezer papirkoronát takarítottak meg. A vasuti pénztárak egy ideig örömmel fogadták a valóságos aranypénzt. Később azonban, amikor elszámolásra került a sor, valószínűleg felsőbb utasításra, beszüntették a csengő aranyak elfogadását és kötelezték a feleket, hogy a fuvardijákat papiros aranyban fizessék. A rövid ideig tartó „aranykoronában” egyébként tekintélyes mennyiségű aranypénz került a vasut pénztáraiba.

Hughes Berlinben.

Berlin, augusztus 4. Hughes amerikai államtitkár és felesége vasárnap reggel 7 óra 10 perckor a Fridrichstrassei pályaudvaron Berlinbe érkeztek. Az állomáson az amerikai nagykövet, az amerikai követség számos tagja és a külügyminisztérium képviselői fogadták az államtitkárt és a feleségét. Hughes államtitkár még vasárnap délelőtt az amerikai nagykövet kíséretében látogatást tett a birodalmi elnöknél. Félkettőkor tiszteletére reggeli volt a birodalmi elnöknél, amelyen az amerikai nagykövet, a birodalmi kancellár, a miniszterek és a német gazdasági élet vezető tényezői is résztvettek. Hughes államtitkár az Ebert birodalmi elnöknél elköltött reggeli után az elnöki palota parkjában igen beható tanácskozást folytatott Marx birodalmi kancellárral és Siresemann külügyminiszterrel. Este az amerikai követségen fogadás volt, amelyen a német politikai és gazdasági élet számos kiválósága hivatalos volt. Hétfőn délelőtt Hughes államtitkár az amerikai követségen fogadta a sajtó képviselőt. Hughes látogatását berlini diplomáciai körökben történelmi eseménynek tartják. Remélik, hogy ezzel fordulópontra jut Európa helyzete és bezárul az a hatéves korszak, amelyben az európai nemzetek a háboru után is kárhozatos politikai viszálykodásban állottak egymással szemben.

Hughes amerikai államtitkár ma délelőtt 11 órakor fogadta az amerikai újságírókat.

— Azt hiszem — mondotta —, hogy a hegytűlő oldalán vagyunk. Az ég kivilágosodott és biztos meggyőződés, hogy a világ a béke és a gazdasági újjászülés új korszaka előtt áll. Ennek az új korszaknak alapja a Dawes-terv. Utazásom és látogatásom Berlinben még határozottabbá tette meggyőződésemet, hogy a tervezetet hamarosan és lojálisan fogják keresztülvinni.

— Winkler Bernát meghalt. Winkler Bernát, a Winkler-Testvérek cég megalapítója s élete végéig egyik cégfőnöke, hétfőn hosszas szenvedés után meghalt. Az elhunyt 1873-ban alapította szegedi cégét, amely akkor Winkler Bernát név alatt szerepelt. Ez a cég alakult át később, a három testvér részvételével, Winkler-Testvérek céggé és fejlődött ki, aránylag rövid idő alatt, országos nevű üzemmé, amiben oroszánrésze a most elhunyt Winkler Bernátnak volt. A megboldogult tagja volt a törvényhatósági bizottságnak, amelynek ülésain mindig résztvevett, valahányszor egy-egy fontosabb ügy szerepelt a napirenden. Politikával sose foglalkozott. Tevékenysége és tehetsége egész energiájával a Winkler cég hatalmas fejlődésével fakereskedésének és fűrészüzemének dolgaival foglalkozott. Jellemének és gondolkodásának egyenessége és nyíltsága mindvégig legjellemzőbb tulajdonsága maradt, ezért tekintették sokan a kereskedői becsület példaképének. Az elhunytban Holtzer Tivadarné, Richter Gedeonné, Winkler Mihály, Andor és Hugó édesapjukat gyászolják. Rajtuk kívül kiterjedt rokonság, a tisztelők és barátok nagy sokasága fordul résztvevővel Winkler Bernát ravatala felé. A temetés kedd délután 4 órakor lesz.

— Százötven tizdolláros népszövetségi kölcsönt jegyez a város. A város hatósága is megkapta a népszövetségi kölcsön jegyzésére vonatkozó felhívást. Rack Lipót pénzügyi tanácsnok javaslatára elhatározta, hogy százötven darab tizdolláros részvényt jegyez. A jegyzett részvények egy részét a Tukats-féle és Mészáros-féle alapítvány pénzből fedezi, a másik részét pedig az eladásra kerülő városi törzsvagyonok árából. A százötven tizdolláros részvény körülbelül száztizmillió koronába kerül, ebből hatvanmilliót fedeznek az alapítványok.

Péntektől a Korzóban

HARC A KINGCSÉRT

„ORION“-attrakció!

Hirdetmény.

Értesítjük Szeged város műértő közönségét, hogy az utószezon legszebb grandiózus kalandordrámáját

„Harc a kincses szigetért“

cimű filmsodát péntektől mutatjuk be a Korzó Moziban.

A magyar Orion-filmgyár.

— Vetsera bárónő csehszlovák állampolgárságát nem akarják elismerni. Pozsonyból jelentik: A mayerlingi tragédia egyik áldozatának: a fiatal Vetsera bárónőnek édesanyja pozsonyi illetőségű. Az özvegy bárónő jelenleg Ausztriában él igen szerény viszonyok között. Vetsera bárónő már régebben kérvényt adott be a szlovenszki táj-hatalmi minisztériumhoz, amelyben csehszlovák állampolgárságának elismerését és részére férje után özvegyi kegydíjat kért. A csehszlovák kormány azonban a régi magyar törvényre való hivatkozással megtagadta az özvegyasszony kérelmét. Ez a magyar törvény tudvalegőleg azt mondja, hogyha valaki tíz évig távol élt illetőségi helyétől, akkor elveszítette illetőségét. Az özvegy bárónő pozsonyi ügyvédje most azon fáradozik, hogy a formai nehézségeket elhárítsa. Ezeknek leküzdése után nincs kizárva, hogy a mayerlingi tragédia egyik legtöbbet szenvedett, szánalomraméltó szereplője: az özvegy bárónő Pozsonyban élheti le hátralevő idejét.

— A szegedi állomásfőnökség és vasuti pénztár nemtörődősége. (Panaszos levél.) Szombaton az ebédutáni budapesti személyvonattal Szegedre érkeztem és sürgős hivatalos ügyem elintézése végett azonnal tovább akartam utazni Makóra. Fél 2 órától 2-ig a pénztárnál vártam, míg végre rám kerülhet a sor, ami azonban, sajnos, nem valósult meg, mert a pénztárosnő jóvoltából, jobban mondva kétségbeesett lassúsága miatt mintegy 60-an lemaradtunk, mert a vonatot, tekintet nélkül arra, hogy egymást gyilkolva a makói jegypénztárnál tolongtunk, pont 2 órakor elindították. Amint a pénztár előtt mintegy 60 ember szeretett volna jegyhez jutni, a portás leharsogta, hogy a makói már kiindult. És ettől a pillanattól kezdve szomorú jelenetek játszódtak a nivós város állomásán. Eszeveszetten menekült minden ember a pénztártól az étermen keresztül és a mozgásban levő vonat után akartak egy páran szaladni, de a portásnak sikerült megakadályozni az embereket ebben a szándékukban. Jó magam is ott álltam teheletlenül a portás előtt egy rendőrtáncos és két vasuti fogalmatiszt társaságában. Egy pár szomorú esetet bátorkodtam megemlíteni, többek között egy 23 év körüli mély gyászborult hölgyet láttam eljűlni, mert az édesanyja temetéséről marasztalták le, volt egy anya, aki a gyerekeit felpakolta a vonatra, míg ő maga jegyért ment, nagyon sok volt olyan, aki a podgyászt feltette előre a vonatra és a jó Isten tudja, hogy mennyi bajt, fájdalmat, szenvedést, kétségbeesést és kárt okozott ez a bölcs vonatindítás, de főleg az az idős nő, aki a jegyet osztja, mert a jegykiadás nagyon álmos tempóban történik. Ez az állapot, amelyen sürgősen! segíteni kellene, sajnos, gyakori — értesülésem szerint majd mindennapos —, mert egyidőben négy vonat indul és az mind 2 óra körül, a jegyeket azonban csak fél órával előbb kezdik adni. Nagyon ajánlatos volna, ha a pénztárosnőket, ha már olyan öregek, nyugalmába tennék és helyüket férfiakkal, fiatalabb erővel pótolnák, akik gyorsabban tudnák kielégíteni azokat az utasokat, akik aranykoronákért rendesáru jegyhez akarnak jutni, mert maholnap a vasuton kizárólag személyzeti és kedvezményes utasok fognak csak utazni. Ha megnézi az ember a vonatokat, az utasok 90 százaléka potyajegyest! Azt kérdelem még a Máv-tól, ki fizeti meg a károkat, amit ezzel okozott, mert nekem két-két és félmillió kárt okozott. Igaz tisztelettel Egy lemaradt utas.